

Súd: Okresný súd Senica
Spisová značka: 5C/214/2005
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2605212423
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 10. 2008
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Stella Al Khufash
ECLI: ECLI:SK:OSSE:2008:2605212423.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Senica sudkyňou Mgr. Stellou Al Khufash v právnej veci navrhovateľov: 1. J. C., nar. XX.X.XXXX, štátny občan SR, bytom Š. H. XX. a 2. M. C., nar. X.X.XXXX, štátny občan SR, bytom Š. H. XX, obidvaja navrhovatelia zastúpení advokátom Mgr. M. S., so sídlom Advokátskej kancelárie V. P. - T. XX, S. proti odporcom: 1. J. B., nar. XX.X.XXXX, štátny občan SR, bytom Š. H. XX a 2. T. B., nar. XX.X.XXXX, štátny občan SR, bytom Š. H. XX, obidvaja odporcovia zastúpení Advokátskou kanceláriou K., s.r.o., so sídlom H. XXX/X, S., IČO: XX. XXX. XXX, v zastúpení advokátkou J. K. o určenie vlastníckeho práva takto

rozhodol:

Súd návrh navrhovateľov v 1. a 2. rade v celom rozsahu **z a m i e t a**.

Navrhovatelia v 1. a 2. rade sú **p o v i n n í** zaplatiť spoločne a nerozdielne odporcom v 1. a 2. rade náhradu trov konania v sume 7.482,- Sk do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku, na účet Advokátskej kancelárie K., s.r.o., so sídlom H. XXX/X, S..

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovatelia v 1. a 2. rade sa návrhom zo dňa 31.10.2005, doručeným tunajšiemu súdu dňa 8.11.2005, ktorý doplnili a upresnili podaním zo dňa 5.4.2007, domáhali určenia, že bezpodielovými spoluvlastníkmi pozemkov parc. č. 9917/6 zastavaná plocha - garáž vo výmere 11 m², parc. č. 9917/8 zastavaná plocha - hnojisko vo výmere 2 m², parc. č. 9917/9 zastavaná plocha - pivnica vo výmere 8 m² a parc. č. 9917/10 zastavaná plocha - hospodárska budova vo výmere 4 m², všetky sa nachádzajúce v obci a k.ú. Š. H., odčlenené od pozemku parc. č. 9917/3, evidovaného na LV č. 613 geometrickým plánom č. 240-241-072-2005, vyhotoveným Geodéziou B., a.s., P 241 S., sú navrhovatelia v 1. a 2. rade. V odôvodnení návrhu uviedli, že sú podieloví spoluvlastníci pozemku parc. č. 9917/2 o výmere 680 m² - zastavané plochy a rodinného domu súpisné č. 92, ktorý je postavený na zhora uvedenom pozemku, všetko zapísané na LV č. 441 vedenom pre obec a k.ú. Š. H.. Uvedené nehnuteľnosti nadobudli dedením a darovaním a takisto dedením a darovaním nadobudli s rodinným domom súvisiace stavby, a to hospodársku budovu, pivnicu a hnojisko a spoločne s nebohým otcom navrhovateľa v 1. rade postavili garáž. Tieto doplnkové stavby sa sčasti nachádzajú i na dodatočne vytvorenej parc. č. 9917/3, ktorej vlastníctvo prešlo, v čase dávno po postavení predmetných stavieb, na základe neúplnej kúpnej zmluvy na odporcov. Uvedené stavby boli postavené prevažne ich právnymi predchodcami na ich pozemku a sčasti odporcami spoločne s ich právnymi predchodcami na ich pozemku, a preto odporcovia pozemky uvedené a vyznačené na geometrickom pláne č. 240-241-072-2005 Geodézie, a. s., B. užívali oprávnené. Po dodatočnom rozdeľovaní pripadol pozemok parc. č. 9917/3 bratovi navrhovateľa J. J., nar. v roku 1931, s ktorým navrhovateľ jednal o odkúpení príslušnej časti novovzniknutej parcely, aby navrhovatelia mohli zdedené a darované stavby nerušene užívať. J. J. s užívaním príslušnej časti pozemku v terajšej reálnej hranici danej oplotením súhlasil. Skôr, ako mohlo dôjsť k právnemu usporiadaniu zomrel. Odporkyňa v 2. rade T. B. pôvodne súhlasila s vyporiadaním a pripravil sa i kúpna

zmluva, avšak neskôr sa rozhodla a v roku 2003 kúpila od V. J., pozostalej vdovy po J. J., spornú parc. č. 9917/3. Ďalej uviedli, že spornú časť pozemkov navrhovateľa a ich právny predchodcovia užívali ako vlastnú a neskoršie zdedenú a darovanú prevažne od roku 1940 až 1945 a v prípade garáže od roku 1974. Boli v dobrej viere, že sú to pozemky nimi zdedené a ním darované a v časti garáže nimi užívané ako bezplatne prenajaté s tým, že dodatočne budú odkúpené na základe dohody z nebohým J. J.. Vzhľadom na uvedené majú za to, že uplynutím desaťročnej pokojnej, nepretržitej a dobromyseľnej držby nadobudli vlastníctvo k predmetným nehnuteľnostiam vydržaním.

Odporcovia v 1. a 2. rade s návrhom navrhovateľov v 1. a 2. rade nesúhlasili a ich návrh žiadali v celom rozsahu zamietnuť.

Súd vykonal dokazovanie výsluchmi účastníkov, obsahom spisu Štátneho notárstva v Senici sp. zn. D 4124/92, obsahmi spisov Okresného súdu Senica sp. zn. D 471/97 a 7C/29/2004, výpismi z LV č. 441 a LV č. 613 pre obec a k.ú. Š. H., potvrdeniami obce Š. H. zo dňa 21.7.2005 a 28.3.2007, kúpnu zmluvou zo dňa 11.12.2002, geometrickým plánom zo dňa 20.6.2005 č. 240-241-072-2005, prehlásením odporcov, notárskou zápisnicou N 547/75 zo dňa 27.11.1975, oznámením Správy katastra S. zo dňa 24.4.2008 a zistil tento stav vecí:

Súd mal preukázané zo spisu bývalého Štátneho notárstva v Senici sp. zn. D 1971/80 z rozhodnutia č.k. D 1791/80-23 zo dňa 23.12.1980, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 5.3.1981 (tento spis je súčasťou spisu bývalého Štátneho notárstva v Senici sp. zn. D 4124/92), že v predmetnom konaní bolo prejednané dedičstvo po nebohej E. C., rodenej T., nar. XX.X.XXXX., zomrelej XX.XX.XXXX., ktorá zanechala závet. Závetnými dedičmi sa stali J. C., nar. XX.X.XXXX. - syn a jeho manželka M. C., nar. X.X.XXXX. - nevesta, bez povinnosti výplaty deťom z prvého manželstva J. J. a T. B., rodenej J., ktorí závet poručiťelky uznali v plnom rozsahu a nežiadali výplatu. J. C. a jeho manželka M. C. týmto rozhodnutím nadobudli parc. č. 9917/2 - zastavaná plocha o výmere 680 m² a dom súpisné č. 92 postavený na tejto parcele každý v podiele 1-iny a poľnohospodársku pôdu užívanú socialistickým sektorom, zapísanú vo vl. č. 477 parc. č. 9780/56, pod B 4/b v 1 - ine a vo vl. č. 501 parc. č. 9791/15, pod B 6/a v 1 - ine.

Súd mal preukázané zo spisu Okresného súdu Senica sp. zn. D 471/97, že osvedčením o dedičstve č.k. D 471/97-33, D not 398/97-S zo dňa 2.3.1998, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 18.3.1998, bolo prejednané dedičstvo o poručiťelovi J. C., nar. XX.XX.XXXX., zomrelom XX.X.XXXX.. Výlučným dedičom po poručiťelovi sa stal J. C., nar. XX.X.XXXX. - syn. Na základe tohto osvedčenia o dedičstve nadobudol okrem iného do svojho vlastníctva nehnuteľnosti zapísané na LV č. 441- parc. č. 9917/2 - dom súpisné č. 92 zo zastavanou plochou vo výmere 680 m² v podiele 1 - iny.

Súd mal preukázané zo spisu Okresného súdu Senica sp. zn. 7C/29/2004, že ide o konanie, v ktorom sa navrhovateľa J. B., nar. XX.X.XXXX. a T. B., nar. XX.X.XXXX. domáhajú voči odporcom J. C., nar. XX.X.XXXX. a M. C., nar. X.X.XXXX. určenia hraníc medzi pozemkami parc. č. 9917/3 a parc. č. 9917/2 v k.ú. Š. H. a vydania parc. č. 9917/3 vo výmere 206 m². Vo výpovedi na pojednávaní v predmetnej veci dňa 31.3.2005 navrhovateľ v 1. rade J. C. uviedol, že vedel, že užíva cudzí pozemok, a to časť parc. č. 9917/3 a z toho dôvodu ju chcel od odporcov i odkúpiť, k čomu však v konečnom dôsledku neprišlo. Skôr než od odporcov chcel časť parc. č. 9917/3 odkúpiť od švagrinej V. J..

Súd mal z vykonaného dokazovania preukázané, že navrhovateľa v 1. a 2. rade sú spoluvlastníkmi nehnuteľností zapísaných na LV č. 441 pre obec a k.ú. Š. H. parc. č. 9917/2 - zastavaná plocha vo výmere 680 m² a domu súpisné č. 92 postaveného na tejto parcele, a to navrhovateľ v 1. rade v podiele 3-ín a navrhovateľka v 2. rade v podiele 1-iny. Výlučnými vlastníčkmi nehnuteľností zapísaných na LV č. 613 pre obec a k.ú. Š. H. parc. č. 9917/3 - zastavané plochy a nádvorcia vo výmere 206 m² sú na základe kúpnej zmluvy vlozenej na Správe katastra pod V XXXX/XX odporcovia v 1. a 2. rade. Podľa výpisu z pozemkovej knihy vl. č. 582 k.ú. Š. H. boli navrhovateľa v 1. a 2. rade vlastníčkmi parc. č. 9916 a domu súpisné č. 174 vo výmere 680 m². Predmetná parc. č. 9916 bola prečíslovaná na parc. č. 9917/2, ktorá má výmeru 680 m² a je na nej postavený dom súpisné č. 92. Obec Š. H. vydala potvrdenie zo dňa 27.6.2007, že dom súpisné č. 92 na parc. č. 9917/2 v k.ú. Š. H. mal pôvodne č. 174 a bol postavený na parc. č. 9916, teda pôvodná parc. č. 9916 je totožná s parc. č. 9917/2. Pozemky parc. č. 9917/1 a parc. č. 9917/3 boli pôvodne zapísané v pozemkovej knihy vo vl. č. 1476 k.ú. Š. H. ako parc. č. 9917 - záhrada vo výmere 9á 89m². Pod B1 bola zapísaná ako vlastníčka E. C., rodená T. v celosti. Na

základe darovacej zmluvy zo dňa 17.5.1957 bolo vložené vlastnícke právo pod B2 a) na J. J. v 1-ine, pod B2 b) na J. B. v 1-ine a pod B2 c) na T. B. v 1-ine. Súčet výmery parc. č. 9917/1 a parc. č. 9917/3 je totožný s výmerou pôvodnej parc. č. 9917 zapísanej v pozemkovej knihe vo vl. č. 1476. Z uvedeného vyplýva, že parc. č. 9917/3, ktorej časti sa navrhovatelia domáhajú, nevznikla z pôvodnej parc. č. 9916, ale rozdelením parc. č. 9917 na parc. č. 9917/1 a parc. č. 9917/3, a to na základe obnovenia pozemnoknižného stavu k D 1791/80, čo mal súd preukázané i oznámením Správy katastra S. zo dňa 24.4.2008. Hospodárska budova, pivnica a hnojisko sú čierne stavby, ktoré boli postavené sčasti na cudzom pozemku bez stavebného povolenia a neboli ani predmetom dedičského konania. Tieto stavby teda navrhovateľ v 1. rade nemohol zdediť. Garáž bola postavená sčasti na pozemku odporcov v 1. a 2. rade a navrhovatelia v 1. a 2. rade nepredložili súdu žiadny doklad, z ktorého by bolo preukázateľné, že na stavbu tejto garáže bolo vydané stavebné povolenie. Vlastníkom stavby môže byť iná osoba ako je vlastník pozemku, avšak vlastník stavby vlastníctvo k pozemku postavením stavby nenadobúda. Hospodárska budova bola postavená predtým než odporcom v 1. a 2. rade a J. J. ich matka darovala pôvodnú parc. č. 9917. Navrhovatelia v 1. a 2. rade, teda vždy vedeli, že predmetné stavby sú postavené na pozemku odporcov v 1. a 2. rade a z toho dôvodu sa i snažili časť parc. č. 9917/3 odkúpiť, čo uviedli už v samotnom návrhu na začatie konania. Navrhovatelia v 1. a 2. rade užívajú nehnuteľnosť odporcov v 1. a 2. rade parc. č. 9917/3 tým spôsobom, že na tomto pozemku sa nachádzajú ich drobné stavby. Navrhovatelia v 1. a 2. rade odmietajú túto nehnuteľnosť odporcom v 1. a 2. rade vydať, preto sa odporcovia domáhajú ochrany svojho práva súdnou cestou v konaní vedenom na Okresnom súde Senica pod sp. zn. 7C/29/2004. V tomto konaní bol vyhotovený geometrický plán, ktorým bola určená hranica medzi parc. č. 9917/3 patriacou odporcom v 1. a 2. rade a parc. č. 9917/2 patriacou navrhovateľom v 1. a 2. rade. Hranica ide cez stavby, a to garáž, hnojisko a hospodárska budova. Na pozemku odporcov v 1. a 2. rade sa nachádza i pivnica navrhovateľov v 1. a 2. rade. Pokiaľ ide o starú hospodársku budovu a hnojisko, tieto boli postavené právnymi predchodcami navrhovateľov v 1. a 2. rade, neboli predmetom darovania a ani dedičstva, na základe ktorého by sa navrhovatelia v 1. a 2. rade stali vlastníkmi týchto nehnuteľností. Navrhovatelia v 1. a 2. rade vybudovali pivnicu bez stavebného povolenia a bez toho, aby odporcovia o tomto vedeli. J. J. nikdy nevlastnil parc. č. 9917/3 v celosti, vlastnil len podiel 1-iny tejto parcely, ktorí odporcovia v 1. a 2. rade odkúpili kúpnu zmluvou zo dňa 11.12.2002 od dedičky J. J.. Navrhovatelia teda vedeli, že nie sú vlastníkmi parc. č. 9917/3, a že túto vlastnia v 1-ine odporcovia v 1. a 2. rade a 1-inu vlastní, resp. vlastnil J. J.. Súd považoval tvrdenia navrhovateľov v 1. a 2. rade, že spornú časť nehnuteľností užívali v dobrej viere za účelové, pretože jednak už v návrhu na začatie konania a taktiež vo výpovedi na pojednávaní v predmetnej veci uviedli, že chceli časť parc. č. 9917/3 od odporcov v 1. a 2. rade odkúpiť, z čoho teda jednoznačne vyplýva, že v držbe týchto nehnuteľností nemohli byť v žiadnom prípade dobromyseľní.

Podľa § 134 ods. 1 Občianskeho zákonníka, oprávnený držiteľ sa stáva vlastníkom veci, ak ju má nepretržite v držbe po dobu troch rokov, ak ide o hnutelnosť, a po dobu desať rokov, ak ide o nehnuteľnosť.

Súd z vykonaného dokazovania vyvodil ten právny záver, že návrh navrhovateľov v 1. a 2. rade nebol podaný dôvodne. Vydržanie je osobitný originálny spôsob nadobudnutia vlastníckeho práva zo zákona (ex lege) pri splnení zákonom požadovaných predpokladov a to musí ísť o spôsobilý predmet vydržania, držba musí byť oprávnená, musí byť nepretržitá počas celej zákonom ustanovenej doby, pričom u nehnuteľných vecí je vydržacia doba desaťročná a držiteľ musí byť pri užívaní dobromyseľný v tom, že mu vec patrí. Vzhľadom k tomu, že v danej veci navrhovatelia v 1. a 2. rade nepreukázali, že boli v držbe predmetných nehnuteľností oprávnení a dobromyseľní súd ich návrh v celom rozsahu ako nedôvodný zamietol.

Podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.), účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Súd rozhodol o trovách konania v zmysle ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p. a navrhovateľov v 1. a 2. rade zaviazal zaplatiť spoločne a nerozdielne odporcom v 1. a 2. rade, ktorí mali v konaní plný úspech, náhradu trov konania v sume 7.482,- Sk pozostávajúcej zo sumy 250,- Sk zaplatenej na poplatku za výpis z LV č. 613 a zo sumy 7.232,- Sk predstavujúcej trovy právneho zastúpenia.

Právna zástupkyňa odporcov v 1. a 2. rade pri vyčíslení trov právneho zastúpenia vychádzala z hodnoty predmetu sporu v sume 1.400,- Sk, teda z hodnoty nehnuteľností, ktoré sú predmetom tohto konania.

Súd pri výpočte náhrady trov právneho zastúpenia vychádzal taktiež z hodnoty predmetu sporu v sume 1.400,- Sk. Jeden úkon právnej služby potom predstavuje sumu 500,- Sk v zmysle ustanovenia § 10 ods. 1 Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. (ďalej len Vyhláška).

Vzhľadom k tomu, že advokátka zastupovala v konaní pri spoločných úkonoch odporcov v 1. a 2. rade, teda 2 osoby, jeden úkon právnej služby za zastupovanie každého z odporcov v 1. a 2. rade predstavuje sumu 400,- Sk ($500,- \text{ Sk} - 20 \% = 400,- \text{ Sk}$), pretože v zmysle ustanovenia § 13 ods. 3 Vyhlášky sa základná sadzba tarifnej odmeny zníži o 20 %, ak ide o spoločné úkony pri zastupovaní dvoch alebo viacerých osôb, pričom z uvedeného vyplýva, že v danej veci jeden úkon právnej služby za zastupovanie obidvoch odporcov v 1. aj 2. rade predstavuje sumu 800,- Sk ($400,- \text{ Sk} \times 2 \text{ osoby} = 800,- \text{ Sk}$).

Trovy právneho zastúpenia odporcov v 1. a 2. rade ich právna zástupkyňa vyčíslila v sume 9.001,16 Sk, súd jej však priznal len sumu 7.232,- Sk, ktorá pozostáva zo sumy 4.800,- Sk za 6 úkonov právnej služby po 800,- Sk v zmysle ustanovenia § 10 ods. 1 a § 13 ods. 3 Vyhlášky za zastupovanie odporcov v 1. a 2. rade (prevzatie a príprava právneho zastúpenia dňa 10.5.2007, písomné podanie na súd - vyjadrenie k návrhu zo dňa 14.5.2007, účasť na pojednávaní dňa 21.5.2007, písomné podanie na súd - vyjadrenie zo dňa 12.7.2007, účasť na pojednávaní dňa 16.4.2008 a účasť na pojednávaní dňa 1.10.2008), zo sumy 200,- Sk ($800,- \text{ Sk} : 4 = 200,- \text{ Sk}$) za 1/4 úkonu právnej služby v zmysle ustanovenia § 10 ods. 1, § 13 ods. 3 a § 14 ods. 4, veta druhá Vyhlášky za zastupovanie odporcov v 1. a 2. rade (účasť na pojednávaní dňa 10.9.2008 - pojednávanie bolo odročené bez prejednávania veci), z režijného paušálu v sume 1.282,- Sk v zmysle § 16 ods. 3 Vyhlášky (4 úkony á 178,- Sk v roku 2007 a 3 úkony á 190,- Sk v roku 2008), zo sumy 950,- Sk predstavujúcej 19 % DPH z tarifnej odmeny podľa § 18 ods. 3 Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. ($19 \% \text{ zo sumy } 5.000,- \text{ Sk} = 950,- \text{ Sk}$), teda náhrada trov právneho zastúpenia odporcov v 1. a 2. rade predstavuje celkom sumu 7.232,- Sk ($4.800,- \text{ Sk} + 200,- \text{ Sk} + 1.282,- \text{ Sk} + 950,- \text{ Sk} = 7.232,- \text{ Sk}$). Súd odporcom v 1. a 2. rade nepriznal náhradu trov právneho zastúpenia o vyúčtovanú vyššiu sumu DPH počítanú z celej vyúčtovanej čiastky, nakoľko právnej zástupkyňi odporcov v 1. a 2. rade patrí v zmysle § 18 ods. 3 Vyhlášky DPH len z tarifnej odmeny určenej podľa § 9 až 14f tejto vyhlášky a o vyúčtovanú vyššiu sumu 1.282,- Sk predstavujúcu duplicitne počítaný režijný paušál.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia, cestou podpísaného súdu, ku Krajskému súdu v Trnave, v dvoch vyhotoveniach.

Odvolanie sa podáva na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje (§ 204 ods. 1, veta prvá O.s.p.). Odvolanie musí mať náležitosti požadované ustanovením § 42 ods. 3 O.s.p., tzn. musí obsahovať označenie súdu, ktorému je určené, označenie účastníkov konania, prípadne ich zástupcov, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované.

Odvolanie sa podáva na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje (§ 204 ods. 1, veta prvá O.s.p.). Odvolanie musí mať náležitosti požadované ustanovením § 42 ods. 3 O.s.p., tzn. musí obsahovať označenie súdu, ktorému je určené, označenie účastníkov konania, prípadne ich zástupcov, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, že doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a) a že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2, písm. a/- f/ O.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.).

Skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu, ak má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, ak odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 a ak ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa (§ 205a ods. 1 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Exekučného poriadku).